

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/42/2016
Identifikačné číslo spisu:	7915010141
Dátum vydania rozhodnutia:	16.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7915010141.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci obvineného Z.B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 7T/41/2015, na neverejnom zasadnutí dňa 16. augusta 2016 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. októbra 2015, sp. zn. 7 To 82/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z.B. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo 7. júla 2015, č. k. 7T/41/2015-308 bol Z.B. (ďalej len „obvinený“) uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že spolu s Y. X.

dňa 4. júna 2014 okolo 01.00 hod v objekte autobusovej stanice SAD na ul. Komenského v Trebišove v podnapitom stave a za účasti ml. H. Z., nar. XX.XX.XXXX a Y. X. došli k poškodenému N. B., od ktorého si pýtali cigaretu, a keď im poškodený N. B. povedal, že cigarety nemá, tak mu obvinený výhražne odpovedal „do piči daj cigaretu, bo ci prijemem“ a vzápätí poškodenému strčil ruku do ľavého vrecka teplákov, z ktorých mu vytiahol mobilný telefón zn. Sony Ericsson, oranžovo bielej farby, bez pamäťovej karty, bez batérie a SIM karty, 1 plynový umelohmotný zapalovač zelenej farby, 2 prstene z bieleho kovu a finančnú hotovosť 3,- €, ktoré veci mu vypadli z ruky na zem a vzápätí udral raz rukou poškodeného N. B. do tváre a hneď na to udral poškodeného aj obvinený Y. X., avšak zranenie mu nespôsobili, kedy sa poškodenému N. B. podarilo z miesta činu ujsť a obvinený si následne z odcudzených vecí prisvojil zapalovač a obvinený Y. X. mobilný telefón a prsteň z bieleho kovu patriace poškodenému, ktorému týmto konaním spôsobili škodu na odcudzených veciach vo výške 13,10 €, pričom obvinený sa skutku dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 4T 239/98 zo dňa 16. júla 1998 bol právoplatne odsúdený okrem iného i za trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1 a iné Tr. zák. účinného do 31. decembru 2005 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, ďalším rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 1T

107/99 z 03. júna 1999 bol právoplatne odsúdený okrem iného aj za trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1, 2 písm. b/ a iné Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody a taktiež rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 1T 257/02 z 19. septembra 2002 bol právoplatne odsúdený okrem iného aj za trestný čin lúpeže ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1, § 234 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, pričom všetky uvedené tresty aj vykonal.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 47 ods. 2 Tr. zák. súd odsúdil obvineného na trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody na doživotie ho zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

O odvolaní obvineného, podanom proti rozsudku Okresného súdu Trebišov, Krajský súd v Košiciach na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. októbra 2015 rozhodol rozsudkom, č. k. 7 To 82/2015-338, a to tak, že

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 47 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 25 (dvadsaťpäť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Inak napadnutý rozsudok ostal nezmenený.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. októbra 2015, sp. zn. 7 To 82/2015, podal obvinený dovolanie, doručené Okresnému súdu Trebišov dňa 22. decembra 2015, ktoré bolo písomne doplnené obhajcom obvineného, doručené Okresnému súdu Trebišov dňa 18. mája 2016.

Ako právne dôvody dovolania označil obvinený dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por.

Obvinený vo svojom dovolaní uvádza, že sa nestotožňuje s názorom súdu, že bola preukázaná jeho vina, a to preukázaná bez pochybností takých, aby súd nemal prihliadať v tomto konaní na zásadu trestného konania, a to zásadu „in dubio pro reo“ - teda v pochybnostiach v prospech obvineného. Práve naopak, obvinený zastáva názor, že v konaní a teda v dokazovaní na hlavnom pojednávaní nebolo jednoznačne preukázané, že práve obvinený bol páchatelom skutku kladeného mu za vinu a má za to, že súd neodstránil pochybnosti v dokazovaní do tej miery, aby mohol obísť túto dôležitú zásadu trestného konania.

Obvinený má za to, že súd prvého stupňa zle vyhodnotil vykonané dokazovanie, nakoľko viac menej postavil preukázanie viny obvineného na výpovedi spolupáchateľa Y. X. a opomenul zrejme to, že obvinený vypovedal úplne rozporne a že jeho výpoveď má rovnakú dôkaznú hodnotu ako výpoveď spolupáchateľa Y. X.. V odôvodnení dovolania obvinený napáda rovnako výpoveď poškodeného N. B. a svedka H. Z..

Obvinený poukazuje na to, že v prípade ak nastane takýto právny stav, teda že pochybnosti o určitej skutkovej otázke nemožno odstrániť inými dostupnými dôkazmi, je nevyhnutné, aby súd rozhodol v prospech obvineného. Pre úplnosť obvinený dodal, že použitie zásady „in dubio pro reo“ je potrebné

stále vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov.

Obvinený má za to, že v konaní pred súdom nebola preukázaná jeho vina a je názoru, že tu existuje množstvo pochybností a rozporov, ktoré v konaní na hlavnom pojednávaní neboli odstránené a že je nevyhnutné aplikovať vyššie spomenutú zásadu.

Podľa názoru obvineného rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 To 82/2015 došlo k porušeniu zákona, pretože po preskúmaní veci mal odvolací súd podľa § 322 Tr. por. sám vo veci rozhodnúť, a to rozhodnúť tak, že obvineného oslobodí spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c/ Tr. por. Odvolací súd však svojím rozsudkom len zrušil výrok o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a inak zostal napadnutý rozsudok nezmenený. Obvinený je názoru, že pozornosti Okresného súdu Trebišova a následne aj odvolaciemu súdu unikla skutočnosť, že vina obvineného v konaní vôbec nebola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, súd úplne nesprávne vyhodnotil skutok a taktiež nesprávne právne skutok posúdil.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd podľa § 368 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 To 82/2015 zo dňa 21. októbra 2015 bol porušený zákon v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo, v ust. § 19 Tr. zák. a rovnako v ust. § 2 ods. 1, 10, 12, 19, § 285 písm. c/ Tr. por., a to v neprospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 21. októbra 2015, sp. zn. 7 To 82/2015, a rozsudok Okresného súdu Trebišova zo 7. júla 2015, sp. zn. 7T/41/2015, vo výroku o vine a vo výroku o treste a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Trebišov, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por., pretože je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, umožňuje oprávneným osobám namietať zásadné porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por. Obvinený svoje dovolanie založil na naplnení dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por.

V zmysle § 385 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, takže najvyšší súd zameral svoj postup na zistenie, či napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.) a či rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

Dovolací súd zistil, že celé dovolanie obvineného je založené na námietkach smerujúcich k hodnoteniu dôkazov konajúcimi súdmi v zmysle pochybností o dokázaní spáchania činu obvineným. Obvinený teda

vzhliada nezákonnosť vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie skutku nie v tom, že by jednotlivé dôkazy boli vykonané v rozpore s konkrétnymi ustanoveniami Trestného poriadku, ale že neboli hodnotené tak, ako si to predstavoval a želal on.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy. Dovolací dôvod v tomto prípade nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že súd vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa predstáv dovolateľa.

V rámci posudzovania existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Samotné hodnotenie dôkazov je vylúčené z posudzovania dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., čo jednoznačne vyplýva z už vyššie uvedeného a z aktuálnej judikatúry najvyššieho súdu.

Sumarizujúc uvedené najvyšší súd konštatuje, že obvineným namietané skutočnosti nenaplnili ním označené dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.